

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.55. Tartari Hungariæ Regi conditiones pacis offerunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul.XIII.
A.C.1258.

§. LV.

*Tartari Hungariae Regi conditiones
pacis offerunt.*

Hungarorum Rex Bela IV. metu Tar-
tarorum, qui huic regno vastitatem
jam intulerant, oblatas sibi ab illis foede-
ris conditiones audire coactus, ad Papam
Alexandrum quendam Doctorem Paulum
nomine misit cum epistola, in qua dice-
bat: Cum Tartari Hungariam invasis-*ap. Raym.*
sent, ad Papam Gregorium IX. Episco-*n. 33.*
pum Vacianum (qui nunc est Prænesti-*Sup. lib. 81.*
nus) suppétias ab eo postulaturum misi:
§. 48.
sed ille ne verbo quidem consolatorio me
dignatus est. Hic Episcopus erat Ste-*Ughell. to. I.*
phanus Vacia translatus ad Archiepis-*p. 239.*
copatum Strigonensem, & a Papa In-
nocentio IV. Cardinalis Episcopus Præ-
nestinus creatus an. 1251. Epistola sic
continuatur: Post obitum Gregorii va-
cante Sede Apostolica Cardinales mihi
scripsero, postquam electus Papa esset,
eum hos acerbissimos hostes e regno meo
abigi curaturum. Athæc spes vana fuit,
& post electionem novi Papæ contem-
ptus mansi ac derelictus. Cum proin
Tartaris obsistendo non sim, si sanctæ Se-
dis auxilium etiamnum mihi desit, pacem
ac foedus ab iis saepius mihi oblatum ma-
gnō

Sæcul. XIII.A.C. 1259.

gno cum dolore accipere cogar. Fa-
ciunt mihi optionem vel filium meum fi-
liæ Principis sui, vel hujus filio filiam
meam despondendi; sed hac expressa
conditione, ut filius meus cum quarta
exercitus mei parte a fronte Tartarorum
in Christianos eat, prædarumque & ar-
mis quæsitorum partem quintam habeat.
Præterea a solvendo eis tributo immunis
ero: non intrabunt terras meas: atque
si Legatos ad me mittent, eorum comita-
tus centum capita non excedet. Bela
querebatur etiam, regni sui ecclesiis gra-
vem esse Papam beneficia dantem ex-
teris, orabatque, ut ne is amplius sic a-
geret.

Papa 14 Oct. 1259 ei sic respondit:
Nemo ignorat, in quanta rerum pertur-
batione tunc, cum opem a Gregorio IX.
peteres, Ecclesia fuerit, & quantopere
Imperator Fridericus eam vexarit. Non-
dum hactenus solvendo fuit grandia illa
debita, quæ tum contrahere coacta est,
ita ut potius eguerit subsidio, quam ferre
aliquid potuerit. Dum Gregorio succe-
dit Innocentius, abeuntibus Tartaris pro-
cella tui regni præterierat; nec opus e-
rat amplius Cardinalium promissum effi-
ci. Quod attinet ad ea, quæ Tartari mo-
do tibi proponunt: si nec a cœlo nec a
terra sperandum tibi esset auxilium; si
de jactura omnium orbis regnorum, im-

mo de vita ageretur tua , horrere tamen Sæcul.XIII.
 illa deberes. Sunt remedia tam probro- A. C. 1259.
 sa, ut generosus homo eis mortem præ-
 ferat. Ne sinat Deus, ut ob commodum
 temporale a corpore recte credentium te
 separe, & cum ethnicis fœdus fancias
 futurus Christianorum hostis, quorum de-
 fensor fueras, & ad hos invadendos
 viam barbaris aperturus! Quin etiam, si
 hoc æternum tibi dedecus accivisses, re-
 gni tui jaætura potius, quam salus foret.
 Audiisti forsitan ipse, Tartaros per falla-
 ces similium fœderum illecebras multis
 populis imposuisse. Num te facturum
 putas, ut tibi uni promissa præstent sua?
 Ethnicorum fidei haud innitendum. Cum
 nostris in juramentis nihil authoritatis a-
 gnoscant : Christianus illis jurantibus fi-
 dere potest?

Sed nec matrimonii vinculum potest
 Christianum ethnica cum foemina junge-
 re; quia inter ethnicos ipsos connubium
 quanquam verum ob fidei penuriam nec
 firmum est nec indissolubile. Si proin,
 quod Deus avertat, filiam aut filium tuum
 Tartaris dares , hæc illicita conjunctio
 nullam paci tuæ firmitatem tribueret,nec
 nisi concubinatus infamis esset. Monet
 deinde, ut confugiat ad Deum, agnoscat-
 que , his ethnicorum incursis puniri
 crimina Christianorum, speciatim occupa-
 ta bona Ecclesiæ, ac impugnatam ejus li-
 berta-

Sæcul. XIII. bertatem. Precatur, ne moleste ferat,
A. C. 1259. si postulati mille balistarii sibi non mit-
tantur, eo quod subsidium majus habitu-
rus esset in quinta sacrorum Hungariæ
proventuum parte: se hanc ei concede-
re, immunes tamen ab ea velle Templa-
rios Equites cum cæteris Religiosis mi-
litaribus, monachisque Cisterciensibus.
Denique beneficia in extraneos collata
frigide excusat, dicens, vix dari regnum
aliud, cui hæc querela minus conveniat
quam Hungariæ; nec tam bene agi pos-
se, ut homines maligni nihil vituperent.

Illud, quod Papa hic asserit, in eth-
nicorum fide haud esse nitendum, non
nimium stricte accipi debet. Haud de-
bet divinam & quæ naturam excedit, si-
dem confundere cum bona fide humana
omnis varias inter gentes commercii ba-
si, quod sanæ rationis effectus est natu-
ralis. Conjugii impedimentum ex di-
versitate religionis natum non est insupe-
rabile in certis casibus singularibus, in
quibus de publico & ipsius religionis bo-
no agitur.

§. LVI.

*Litteræ Pontificiæ contra Clericos
concubinos.*

ap. Rayn.
n. 22.

Incontinentia Cleri tam communis &
tam publica erat, ut Papa Alexander
reme-